

มาตรการที่มีใช้ภาษี (NTM)¹ เป็นนโยบายที่ญี่ปุ่นให้ความสำคัญค่อนข้างน้อยกว่ามาตรการภาษีมาก (คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548) ญี่ปุ่นมีการห้ามการนำเข้าและจำกัดปริมาณการนำเข้า (Import Prohibition and Quantitative Import Restrictions) ในบางสินค้าเท่านั้น อย่างไรก็ตามมีการกำหนดให้มี Licensing Requirement ในบางสินค้าโดยอาศัยเหตุผลความปลอดภัยของชาติ ความปลอดภัยและสุขภาพของผู้บริโภคอนุรักษ์พืชและสัตว์ท้องถิ่น และสิ่งแวดล้อม

การห้ามนำเข้าสินค้า (Import Prohibition)

การห้ามนำเข้าของญี่ปุ่นนั้นเป็นไปตามกฎหมายของ The Customs Tariff Law มาตราที่ 21 โดยรายการสินค้าที่ห้ามนำเข้ามีดังนี้

- (1) ยาเสพติด สารออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท กัญชา ฝิ่น สารกระตุ้นประสาทเพื่อให้ร่างกายมีการตื่นตัวอยู่เสมอ
- (2) อาวุธปืนต่างๆ, กระสุน และส่วนประกอบของอาวุธปืน
- (3) ของเลียนแบบ ของคัดแปลง เหยียดกษาปณ์ปลอม ธนบัตรปลอม และหลักทรัพย์ปลอม
- (4) หนังสือ ภาพวาด งานแกะสลัก หรือสิ่งอื่นใดที่อาจกระทบต่อความปลอดภัยของสาธารณะ หรือ ศีลธรรมอันดี
- (5) สิ่งอื่นใดที่มีการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา ไม่ว่าจะเป็น ลิขสิทธิ์ สิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า

การจำกัดการนำเข้า

สินค้าที่ถูกจำกัดปริมาณนำเข้าจะอยู่ภายใต้กฎหมายแลกเปลี่ยนเงินตราและการค้าระหว่างประเทศ จะต้องยื่นขออนุมัติโควตานำเข้า (Import Quota) หนังสืออนุญาตนำเข้า (Import License) หรือต้องได้รับการอนุมัติล่วงหน้าจากรัฐมนตรีประจำกระทรวงที่เกี่ยวข้อง

1. รายการสินค้าที่มีโควตานำเข้า (Import Notice No.1)

รายการสินค้าที่ถูกกำหนดให้มีโควตาการนำเข้านั้น จะนำเข้าได้ก็ต่อเมื่อได้ยื่นขอโควตานำเข้าต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรม และได้รับโควตาและหนังสืออนุญาต

---

¹ การกำหนด การห้ามนำเข้าของญี่ปุ่นนั้นเป็นไปตามกฎหมายของ The Customs Tariff Law มาตราที่ 21 ขณะที่การให้ใบอนุญาตนำเข้า (Import Licensing) อยู่ภายใต้ The Foreign Exchange and Foreign Trade Law และการออกใบรับรอง (approved form) ตามข้อตกลงทางการค้าระหว่างของญี่ปุ่นและประเทศคู่ค้าจะออกโดย กระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรม

นำเข้าแล้วเท่านั้น อย่างไรก็ตาม การยื่นขอโควตานำเข้าและหนังสืออนุญาตนำเข้าสามารถกระทำไปพร้อมๆกันได้

รายการสินค้าที่ต้องมีการจัดสรรโควตาในการนำเข้า แบ่งออกเป็นสองประเภทใหญ่ๆ ตามประกาศของกระทรวงเศรษฐกิจ การค้า และอุตสาหกรรม ได้แก่ 1.รายการสินค้าที่ไม่เปิดเสรี เช่น ปลาที่จับตามแนวชายฝั่งของประเทศญี่ปุ่น หอยเชลล์ เอ็นหอย และปลาหมึกทุกชนิด ยกเว้น Mongo squid สาหร่ายทะเลสำหรับบริโภค (Nori, Kombu) และผลิตภัณฑ์ และ 2.พืชและสัตว์ตามสนธิสัญญาอชิงตัน รวมทั้งผลิตภัณฑ์แปรรูป

2. รายการสินค้าที่ต้องมีหนังสืออนุญาตนำเข้า

เพื่อที่จะบรรลุนิติสัญญาระหว่างประเทศหรือข้อตกลงแบบทวิภาคี การนำเข้าเฉพาะจากแหล่งผลิต หรือจากท่าเรือที่กำหนดเฉพาะนั้น จะต้องได้รับการยินยอมจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้า และอุตสาหกรรม เสียก่อน สินค้านำเข้า (บางส่วนหรือทั้งหมด) จากประเทศที่ถูกคว่ำบาตรทางการค้าจากสหประชาชาติ ก็จัดเป็นสินค้าในหมวดนี้เช่นกัน สำหรับรายการสินค้าที่เข้าขายนั้นจะมีประกาศไว้ใน Import Notice No.2 และมักจะอ้างถึงสินค้าเหล่านี้ว่า “No.2 Approval Items”

3. รายการสินค้าที่ต้องยื่นรับการนำเข้าล่วงหน้า

มีสินค้าบางรายการที่ต้องได้รับการยื่นขอล่วงหน้าจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้า และอุตสาหกรรม หรือหน่วยงานศุลกากรก่อนการนำเข้า ระบบนี้มีได้มีไว้เพื่อวัตถุประสงค์จำกัดการนำเข้าโดยตรง หากเป็นการสอดคล้องดูแลการนำเข้า การควบคุมให้เป็นไปตามสนธิสัญญาระหว่างประเทศ และเป็นการควบคุมระบบโควตา/หนังสือ อนุญาตนำเข้าให้สมบูรณ์

แหล่งที่มา

เศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2548). โครงการศึกษานโยบายและมาตรการการค้าเชิงรุก

กับประเทศคู่ค้าสำคัญ.

องค์การส่งเสริมการค้าต่างประเทศของญี่ปุ่น (เจโทร กรุงเทพฯ). การนำเข้าสินค้าอาหารในประเทศ

ญี่ปุ่น. www.jetrobkk.or.th

World Intellectual Property Organization. **Customs Tariff Law**. Available at

http://www.wipo.int/clea/docs_new/pdf/en/jp/jp009en.pdf